

[Arbejdsministeren]

Jeg synes, vi skal gemme debatten om regeringens forslag, indtil de foreligger. Der er, om end der kun er kort tid, til de vil foreligge – jeg har sagt et par uger – endnu en række uafklarede spørgsmål, og hr. Jørgen Jensen var netop i sine sidste bemærkninger inde på et af de store problemer i denne forbindelse. Det være sagt uden nogen form for polemik, det tror jeg også hr. Jørgen Jensen vil erkende: det er et vanskeligt problem at løse. Det gør også, at jeg ikke kan svare hr. Kurt Hansen på en række af hans spørgsmål nu om disse planer. Jeg mener også, hr. Kurt Hansen kan have interesse i at holde krudtet tørt og ikke bruge for meget snyt på nuværende tidspunkt, sådan at vi kan tage debatten, når forslagene til sin tid foreligger.

Jeg er glad for hr. Jørgen Jensens erkendelse af, at forslaget om afskaffelse af 78 dages reglen kombineret med afskaffelse af fremmødereglene, kontrolreglerne for gruppen mellem 60 og 67 år, har en række for den almindelige borger helt uforståelige virkninger, men jeg forstår også, at hr. Jørgen Jensen heller ikke selv regner med, at dette forslag vil blive gennemført.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af:

Forslag til lov om renter ved forsinket betaling m. v.

(Lovforslag nr. L 38. Fremsat 13/10 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Mette Groes (S):

Der er tale om en genfremsættelse med enkelte tekniske ændringer. Fra den socialdemokratiske gruppes side ser vi meget gerne, at der opnås enighed om lovforslaget, især den særlige forbrugerbeskyttelse, der ligger i § 7. Der er tilgået retsudvalget et ret fyldigt materiale fra forbrugerombudsmanden og fra Forbrugerrådet, som viser, at et loft over mórarenter i forbrugerforhold faktisk har en praktisk betydning, og justitsministeriet har i sin redegørelse af 18. maj 1977 tilbagevist de indvendinger mod § 7, som er fremkommet fra en række handelsorganisationer.

Vi håber således fra den socialdemokratiske gruppes side, at vi ret hurtigt vil kunne blive enige om en udformning af dette lovforslag.

Wissing (FP):

Da det nu er tredje gang, dette lovforslag er til første behandling, vil jeg tillade mig at henvise til de synspunkter om forslaget, som tidligere er fremført af fremskridtspartiets ordførere, hr. Kjærulff-Schmidt den 20. januar og hr. Ole Hovmand den 4. maj dette år.

Som det fremgår af justitsministerens bemærkninger ved fremsættelsen, er der på grundlag af henstillinger fra Advokatrådet foretaget nogle mindre ændringer ved lovforslagets § 3. Den øvrige del af forslaget er, bortset fra nævnte paragraf, uændret, og det gælder også § 7, uanset at netop denne paragraf har været udsat for en hel del kritik.

Fra fremskridtspartiets side har vi derfor noteret, at de urimeligheder, som efter vores mening findes i denne paragraf, åbenbart ikke skal fjernes. Vi kan derfor ikke give udtryk for en positiv holdning til forslaget, men vil stadig væk fastholde, at det er et spørgsmål, om der overhovedet er brug for denne lov.

Anders Andersen (V):

Jeg skal kun knytte et par korte bemærkninger til, da det som sagt er tredje gang, dette lovforslag behandles her i salen.

Venstre er positivt indstillet over for den væsentlige del af lovforslaget og ser gerne, at man når frem til et resultat. Vi er forbavsede over, at justitsministeren stadig væk kører videre med § 7 – uhyre forbavsede, efter den

[Anders Andersen]

behandling, § 7 fik, sidst lovforslaget var til debat her i folketingssalen.

Men jeg har også læst justitsministerens fremsættelsestale, og jeg kan meget bedre lide den, end jeg kan lide lovforslaget. Jeg håber, at fremsættelsestalen er udtryk for, at justitsministeren er forhandlingsvillig med hensyn til § 7 og med hensyn til rentens størrelse. Det er de to problemer, som det først og fremmest drejer sig om. Hvis justitsministeren er forhandlingsvenlig, tror jeg også, vi når frem til et positivt resultat.

Annelise Gotfredsen (KF):

Også jeg skal kun knytte et par korte bemærkninger til denne genfremsættelse og henvise til, hvad vi tidligere har sagt om dette spørgsmål.

Det er naturligvis glædeligt, at der er taget nogle punkter til efterretning, som Advokatrådet har kritiseret i det tidligere lovforslag.

Et lille hjertesuk: jeg synes naturligvis, det er rimeligt, at man prøver at modernisere og forbedre lovsproget, men jeg synes ikke, man skal gøre det i det tilfælde, hvor et gammelt, entydigt udtryk som at »svare« renter er bedre end det moderne »betale«, som kan misforstås.

Endelig vil jeg naturligvis beklage, at § 7 ikke er ændret, men jeg kan ligesom tidligere ordførere glæde mig mere over fremsættelsestalen, og med disse forbehold vil vi underkaste lovforslaget en positiv behandling i udvalget.

Mimi Jakobsen (CD):

I lighed med de øvrige ordførere kan også jeg på centrum-demokraternes vegne tilslutte mig indvendingerne mod § 7, men såfremt ministeren er villig til at se på denne paragraf under udvalgsarbejdet, kan også CD tilsige sin positive støtte til lovforslaget.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal på socialistisk folkepartis vegne bare henvise til de bemærkninger, der er gjort ved tidligere behandlinger af lovforslaget.

Tove Jørgensen (DKP):

Da det er en genfremsættelse, skal vi også henvise til førstebehandlingen den 20. januar 1977, hvor vores ordfører, hr. Kaj Hansen,

har fremsat nogle principielle bemærkninger. Det er refereret i Folketingstidende 1976-77, 2. samling, sp. 4024.

De ændringer, der er kommet, kan vi stort set tilslutte os. Med hensyn til ministerens bemærkninger i den skriftlige fremsættelse i forbindelse med ufravigelig rentesats i forbrugerforhold, hvor ministeren fremhæver, at han er villig til forhandling om problemet, vil jeg gerne fremhæve, at hvis det skal ske, skal det fra vores side i hvert fald gå på yderligere sikring af forbrugerne og ikke på det modsatte.

Janne Normann (RV):

Da mit partis ordfører i denne sag er forhindret i at være til stede, skal jeg på det radikale venstres vegne knytte en enkelt bemærkning til lovforslaget, nemlig den, at de ændringer, der er sket i forslaget siden sidste fremsættelse, og som skyldes henstillinger fra Advokatrådet, forekommer os at være forbedringer.

Men der er jo tale om en genfremsættelse, og jeg skal derfor i øvrigt kun henvise til, hvad ordførerne for det radikale venstre tidligere har sagt. Vi håber, det vil være muligt at færdiggøre loven i denne samling.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Jeg skal takke for en i hvert fald i dag meget hurtig og også meget velvillig behandling af dette lovforslag, bortset fra dets § 7, som jeg jo godt vidste i forvejen der er overordentlig delte meninger om.

Det er mit håb, at vi under udvalgsarbejdet og gennem samråd med ministeren under udvalgsarbejdet alligevel vil kunne nå frem til en fornuftig forbrugerbeskyttelse også på dette område, og jeg håber at kunne vise mig tilstrækkeligt forhandlingsvenlig til, at dette kan ske. Men jeg skal ikke lægge skjul på, at det forekommer regeringen væsentligt, at en sådan forbrugerbeskyttelse kommer til eksistens.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af:

Forslag til lov om visse forbrugeraftaler. (Dørsalg m. v., postordresalg og løbende tjenesteydelser).

(Lovforslag nr. L 39. Fremsat 13/10 77).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Tove Lindbo Larsen (S):**

Lovforslaget er en genfremsættelse fra sidste samling, hvor det nåede at komme til første behandling, men ikke nåede at blive færdigbehandlet i udvalget.

Det nu fremsatte lovforslag er dog ændret på nogle punkter. Det drejer sig om § 2, hvori står, at erhvervsdrivende ikke uden forudgående anmodning kan rette personlig eller telefonisk henvendelse til en forbruger på dennes bopæl, arbejdsplads eller andet sted, hvortil der ikke er almindelig adgang, for at indgå en aftale. Herfra var tidligere undtaget to områder, nemlig varer som visse naturprodukter, jfr. næringsloven, og tegning af abonnement på aviser. Undtagelserne er nu udvidet til også at omfatte henvendelser om bestilling af bøger, tidsskrifter og ugeblade og om tegning af forsikringer.

For at imødegå de uheldige virkninger, der kan være, og som der i nogle tilfælde har vist sig at være, ved bogsalg, er reglerne om fortrydelsesret ved bøger m. v. blevet strammet op, så fortrydelsesfristen på en uge altid først løber fra modtagelsen af den første levering.

Ligeledes vil forbrugeren få ret til at opsig langvarige kontrakter, som er indgået ved dørsalg, og som f. eks. indeholder aftale om køb af et bogværk, som skal leveres efterhånden.

Der kan være vægtige synspunkter, der taler for såvel opretholdelse af adgang til bogsalg ved dørene som det modsatte: et for-

bud. Det, der kunne bekymre, er det store antal klager, der hidtil er indgået til forbrugerklagenævnet. Det tyder på, at forbrugerne i en lang række tilfælde føler sig dårligt behandlet, men de af ministeren nu foreslåede stramninger i fortrydelsesretten vil forementlig afhjælpe disse problemer og gavne forbrugerne.

Vedrørende tegning af forsikringer gav jeg i min ordførertale i maj udtryk for forståelse for visse problemer ved indførelse af forbud mod tegning af forsikringer, hvilket også den daværende justitsminister havde. Det nuværende forslag tillader fortsat forsikringstegning ved personlig henvendelse. Under hensyntagen til den rimelige forsikringsdækning, der i enhver henseende måtte være ønskelig, kan jeg tilslutte mig dette nye forslag.

Alt i alt tilsigter forslaget en vis forbrugerbeskyttelse, og med henvisning til min ordførertale den 3. maj i år og det her fremførte kan jeg på socialdemokratiets vegne anbefale lovforslaget til en velvillig behandling.

Wissing (FP):

Med den meget stærke skepsis, som man fra mange sider udtrykte om dette lovforslag ved dets behandling her i tinget i maj måned, kan det ikke undre, at forslaget nu ved genfremsættelsen har undergået visse ændringer.

Spørgsmålet er så, om disse ændringer er så væsentlige, at de kan berettige til, at man accepterer og vedtager en lov som den her foreslåede. Fra fremskridtspartiets side mener vi afgjort nej.

Idet jeg henviser til, hvad vores ordfører, hr. Kjærulff-Schmidt, udtalte ved lovforslagets tidligere førstebehandling den 3. maj 1977, kan jeg oplyse, at vi i fremskridtspartiet stadig væk har den mening, at det er et dårligt lovforslag. Jeg vil tillade mig at gentage, at vi mener, lovforslaget vil begrænse den næringsfrihed, som har været med til at skabe et velstående samfund.

Jeg vil også gentage, at vi tillægger lovforslaget andre motiver end de smukke ord om beskyttelse af privatlivets fred. Fremskridtspartiet betragter stadig væk forslaget som et led i den fortsatte socialisering af vort samfund, og det er ud fra denne synsvinkel, vi vil fastholde, at vi siger klart nej til gennemførelse af en sådan lov.